

Δεν είναι αγράμματοι οι δάσκαλοι. Αγράμματοι είναι οι συνδικαλιστές και το κράτος

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

«Όταν οι εχθροί σου θα έχουν ξεμάθει την ορθογραφία τους, να ξέρεις ότι η νίκη πλησιάζει»
Βλαντιμίρ Βολκόφ, Ρώσος λογοτέχνης

Εντόπισαν οι δημοσιογραφικές κάμερες δύο ορθογραφικά λάθη σε συνδικαλιστικές πορείες εκπαιδευτικών -σε πανό- και, κατά το συνήθειό τους, στα πρωτοσέλιδα των τηλεφημερίδων κυρίως και σε πηχυαίους τίτλους, διαβάζουμε: «αγράμματοι οι δάσκαλοι». «Εκπαιδευτικοί για κλάματα». «Κόλαση στο τουίτερ για τους αγράμματους δασκάλους».

Το τίμιο και σωστό θα ήταν να γραφεί «αγράμματοι συνδικαλιστές», όμως στην χώρα μας επιβιώνει ο λεγόμενος αυριανισμός, συνώνυμο του κιτρινισμού, φαινόμενο που πρωτοφανερώθηκε την μαύρη δεκαετία του «80.

Στην τότε εφ. «Αυριανή»- μακαρίτισσα πια- ναυαρχίδα του ΠΑΣΟΚ, ποδοπατήθηκαν οι όποιες αξίες, τσαλακώθηκε ανεπανόρθωτα η πολιτική, καταρρακώθηκαν λειτουργήματα. «Κλεφταράδες

δικαστές», διάβαζες στο πρωτοσέλιδο και από κάτω, στην ακριβή περιγραφή του γεγονότος, διαπίστωνες ότι πρόκειται για ένα ή δύο πρόσωπα.

Όμως η ζημιά γινόταν. Η πηχναία διατύπωση συμπαρέσυρε στην απαξίωση τρόπον τινά και το ίδιο το κύρος του θεσμού.

(«Όπου γενικότης εκεί επιπολαιότης» έλεγε ο Παπαδιαμάντης).

Ο δάσκαλος Δημήτρης Νατσιός

Κάτι παρόμοιο ισχύει και με τα προαναφερόμενα πανό των συνδικαλιστών. Το τέχνασμα πέτυχε. Τοίμπησαν οι αφελείς, οι επιπόλαιοι.

Βρήκαν ευκαιρία όλες οι κυρα-Κατίνες της γειτονιάς και οι καρπαζωμένοι τούτης της ζωής, που το πιο πρόσφατο ανάγνωσμά τους είναι το προστυχόλογο κουτσομπολιό κάτω από μια γυμνοφωτογραφία της τάδε επώνυμης οδαλίσκης, να ξεράσουν χαιρέκακα την ανοησία τους.

Είναι η γνωστή φιλοθεάμονα μάζα, το αποχαυνωμένο τηλεοπτικό ασκέρι, που εισπνέει αναθυμιάσεις και παιδαγωγείται εδώ και χρόνια στην βορβορώδη ευτέλεια που του σερβίζουν τα λεγόμενα «πρωινάδικα».

Ποια ήταν τα λάθη των συνδικαλιστών και όχι των δασκάλων; Η προστακτική «απέσυρε», το σωστό «απόσυρε», και το πανό του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωταβάθμιας Εκπαίδευσης Ιωαννίνων, στο οποίο η λέξη «Εκπαίδευσης» καμάρωνε ως «Εκπαίδευσεις».

«Ενδέχεται και άλλως έχειν» (Αριστοτέλης), τα πράγματα, όμως...

Πρώτον: Οι συνδικαλιστές δεν είναι δάσκαλοι. Όσοι έχουν να πατήσουν το ποδάρι τους σε αίθουσα από την μέρα που διορίστηκαν, ανήκουν στην γνωστή κατηγορία των κρατικοδίαιτων κηφήνων.

Ο συνδικαλισμός, ομού με διεφθαρμένους πολιτικούς, δημοσιογράφους και όλους όσοι δορυφορούσαν την σκυβαλοκρατία-φαυλοκρατία, ανήκει στα καρκινώματα που λεηλάτησαν και κατέστρεψαν την πατρίδα μας.

(Εδώ και 20 χρόνια έχω διαγραφεί από κάθε συνδικαλιστικό όργανο. Ντρέπομαι να με εκπροσωπούν άνθρωποι άσχετοι με την Παιδεία, που ενδιαφέρονται μόνο για την κομματική τους ανέλιξη).

Δεύτερον: Διαπομπεύονται οι συνδικαλιστές, και όχι οι δάσκαλοι, για την ανορθογραφία τους από δημοσιολόγους που κάνουν ορθογραφικά λάθη ακόμη και στην ...προφορική τους γλώσσα.

Αγνοούν όμως το τι ισχύει στην εκπαίδευση. Γνωρίζουν ότι καταργήθηκε η ορθογραφία στα σχολικά

βιβλία; Ότι δεν προβλέπεται τετράδιο ορθογραφίας;

Ότι πολλοί δάσκαλοι, παρά τις σχετικές συστάσεις και απαγορεύσεις, προσπαθώντας να περισώσουν ό,τι μπορεί να περισωθεί, φροντίζουν να μαθαίνουν και να γράφουν «Ορθογραφία» οι μαθητές τους, να συμπληρώνουν τα εγχειρίδια με μια παραδοσιακότερη διδασκαλία της Γραμματικής, να δίνουν κατ' οίκον σχολικές εργασίες, να διατηρούν το μάθημα της Εκθέσεως και να διορθώνουν και με κόκκινο στυλό -ώ! τι έγκλημα- τα ορθογραφικά λάθη;

(Σύνθημα της δεκαετίας του '80: «Κάτω τα ματωμένα γραπτά»).

Τρίτον: Ορθογραφία μαθαίνεις με δύο τρόπους. Ή με την πολλή μελέτη, πράγμα αντιπαθές σε μια γενιά κυριολεκτικά υποτελή στις νέες τεχνολογίες και αιχμάλωτη της εικόνας, ή με την «πάντερπνη» ετυμολογία, την γοητευτική περιήγηση στα γενέθλια των λέξεων.

Είναι γνωστό πως ένα πολύ μεγάλο μέρος της νεοελληνικής, όλες σχεδόν οι σύνθετες λέξεις, είναι καθαρά αρχαίες ελληνικές. Χωρίς την ετυμολογία πώς να καταλάβει το παιδί λέξεις της γλώσσας του σαν το υδραγωγείο, το αρτοποιείο, το ναυπηγείο, το απορρυπαντικό, ο πύραυλος;

Στο τελευταίο νομοσχέδιο το υπουργείο Παιδείας διαβάζουμε ότι προωθεί τα αγγλικά ακόμη και στο νηπιαγωγείο. Πριν ακόμη τα νήπια προσλάβουν την μητρική τους γλώσσα και κατανοήσουν τους κανόνες που την διέπουν, βραχυκυκλώνονται με την εισαγωγή μιας ξένης γλώσσας. (Νομίζω πουθενά δεν γίνεται αυτό παγκοσμίως).

Αν υπήρχε φιλότιμο και μεράκι για την ανοξείδωτη γλώσσα μας, θα μπορούσε να γραφτεί ένα απλό και εύχρηστο ετυμολογικό λεξικό για παιδιά Δημοτικού, να εξηγείς, για παράδειγμα, το υδραγωγείο από το ύδωρ+αγωγός (άγω) και- αυτό κι αν είναι επανάσταση- να εισαχθούν τα αρχαία ελληνικά στην Ε' και Στ' τάξεις σε παιγνιώδη μορφή με κείμενα όπως οι ωραιότατοι μύθοι του Αισώπου.

Τέταρτον: έχουν ρίξει έστω και μια ματιά όλοι οι ντελάληδες της δημοσιογραφίας στα σχολικά βιβλία Γλώσσας; Με τι κείμενα παλεύουμε να διδάξουμε την ομορφότερη γλώσσα του κόσμου;

Ότι πετάχτηκαν τα δημοτικά τραγούδια, τα οποία συντηρούν την εθνική συνείδηση, από τα βιβλία για να αντικατασταθούν από συνταγές μαγειρικής; (Στο εξαιρετικό βιβλίο «το εθνικό μας τραγούδι», του Β. Περσεΐδη, σημειώνεται το εξής αποκαλυπτικό για την περίοδο της Τουρκοκρατίας, από διήγηση περιηγητή: «Συνήντησα εν Μικρά Ασία κώμην, αριθμούσαν μόλις είκοσι οικογενειών και στερουμένη διδασκάλου και ιερέως.

Και όμως δεν έλειπον εξ αυτής τα δημοτικά τραγούδια, αναπληρούντα παρά τω λαώ την έλλειψιν του σχολείου και της εκκλησίας»). (σελ. 37).

Πώς διδάσκεται η προστακτική, για παράδειγμα, στην Στ' δημοτικού, που φέτος όσο πρόλαβα δίδαξα; Με κείμενο που τιτλοφορείται «Οδηγίες χρήσης καφετιέρας», όπου διαβάζουμε φράσεις του τύπου «αφαιρέστε το φίλτρο και πλύντε το στο χέρι». Το «πλύντε το» τι είναι; (Βιβλίο Γλώσσας, β' τεύχος, σελίδα 43).

Δεν άκουσα κανένα μεγαλόσχημο δημοσιογράφο να διαμαρτυρηθεί γι' αυτά ή για την περιφρόνηση των σπουδαίων Ελλήνων λογοτεχνών που είναι προγραμμαμένοι από τα βιβλία;

Δεν βρίσκεις στα 10 βιβλία Γλώσσας Ε' και Στ' δημοτικού ούτε ένα κείμενο των: Παπαδιαμάντη, Βαλαωρίτη, Πολέμη, Δροσίνη, Καρκαβίτσα, Κρυστάλλη, Βιζυηνό. Για αρχαίους συγγραφείς ή Πατέρες της Εκκλησίας ούτε λόγος).

Θα βρεις όμως κρανιοκενείς εμπνεύσεις όπως «γράψε μια ιστορία στην οποία πρωταγωνιστούν ο Μ. Αλέξανδρος, ο Καραγκιόζης και η Κοκκινοσκουφίτσα», » Οι Ιταλοί μας κήρυξαν τον πόλεμο και εμείς κρυφτήκαμε στο υπόγειο», «Η Σόνια η γάτα» που επαινείται για τον ηρωισμό της, «Τότε που πήγαμε βόλτα τον Επιτάφιο» και άλλα πολλά που μας προσβάλλουν ως λαό, που μαγαρίζουν «όσια και ιερά».

Όσοι με περισσή ευκολία κατηγορούν τους δασκάλους για αγραμματοσύνη, ας στραφούν πρώτα στην αρχέκακο κεφαλή, το κράτος.

Όσοι μας χαρακτηρίζουν τεμπέληδες, ας έλθουν ένα πρωινό στην αίθουσα, όταν με το καλό ανοίξουν τα σχολεία, να αφουγκραστούν τον ζήλο, την προθυμία, την χαρά και την αγάπη που προσφέρουμε, η πλειονότητα, στα παιδιά τους, τα οποία έχουν πολύ διαφορετική γνώμη, από αυτούς, για μας....

01.06.2020

Πηγή: [Μαχητής Κιλκίς](#)